

flaaet; thi der kan dog vel ikke tænkes nogen mere kompetent Autoritet til at afgjøre de Spørgsmaal, som et overstemt Mindretal kan ville indanke, end Landvæsenkommissionen, som jo enhver Overvørrighed saa vidt muligt vil sammensætte af de samme Medlemmer som den Landvæsenkommission, der har afgivet Kjendelsen, hvorved Digelaget er stiftet. Nogen mere Sagkyndig skjønner jeg ikke, at man kan henvende sig til, og jeg skjønner derfor ikke, at Amtsrådet skulde være at foretrække. Men den Hovedgrund, som vi have mod hele Forslaget, ligger i Begyndelsesordene — ja, hvis Forskjellen kun laa i Ordene, vilde vi ikke være afgjort imod at stille Underendringsforslag til Ministerens Endringsforslag — men Forskjellen ligger væsentlig i hele hans Opfattelse og Tante paa dette Omraade. Han betegnede det, at vi ikke medtog de Digelag, der skyldes mindelig Overenskomst, som et Hul i Loven. Han vil have dem med og han medtager ikke alene de Digelag, der fremtidig maatte blive dannede, men ogsaa dem, der allerede nu eksistere; men det gaar ikke an, det er utvivlsomt urigtigt, at give Bestemmelser som dem, der indeholdes i § 17, Anvendelse endog paa de alt eksisterende Digelag, de hidtil dannede Digenteressensfaber, som jo fornuftigvis maa antages at have deres vedtagne kontraktmæssige Bestemmelser og have en Ordning af deres Fællesskab. Nu at give ethvert af Medlemmerne Ret til at forlange, at der skal oprettes en ny Vedtægt, og, naar Majoriteten vægrer sig ved at affatte den, affattes af Amtsrådet, vilde være en Indgriben i bestaaende Kontraktforhold, som efter mit Skjøn er ganske utilstødelig. Idet altsaa Udvalget ikke kan slutte sig til den ærede Indenrigsministers Endringsforslag under Nr. 4 til § 17, maa det vedblive anbefale Endringsforslaget under Nr. 3 med dertil hørende Forslag.

Tobiesen: Jeg tror ikke, at den ærede Ordsvører havde Ret, naar han udtalte, at man vilde give et enkelt Medlem eller en Samling af Medlemmer Ret til at gjøre Forandringer i kontraktmæssig bestaaende Forpligtelser. I den ærede Indenrigsministers Endringsforslag under Nr. 4 er der nemlig ikke medtaget de i Udvalgets Endringsforslag under Nr. 3 optagne Gjenstande for Vedtagten, nemlig Anlæggets Udførelse og andre Forhold, der kunne siges at berøre det kontraktmæssige Forhold mellem Medlemmerne; der er kun taget Bestemmelse om Bestyrelsen, Tilsynet med og Bedligneholdelsen af Diger, og om hvor-

ledes Arbeidet skal udføres, altsaa ved Licitation eller paa anden Maade. Her er altsaa slet ikke tænkt paa at berøre de kontraktmæssige Forhold, men man er kun gaaet ud paa, at bestemme en modus vivendi, der skulde være gjældende for de Personer, som ere i et saadant Interessentskab. Det var imidlertid egentlig ikke dette Endringsforslag, som bevægede mig til at tage Ordet, men navnlig et Exempel, som den ærede Ordsvører nævnte, og som jeg ikke tror var ganske korrekt. Han sagde nemlig: Hvad vilde det sige, om der fremkom en Lov, hvori man indførte den Tvang, at en hel Del Eiendomme skulde forsikres, uden at der gaves flere Regler end denne ene, at Forsikringen skulde finde Sted. Jeg tror, at den væsentligste Indvending, der kan gjøres mod Endringsforslaget under Nr. 3 til § 6, netop er den, at man paa- byder, at der skal være en Vedtægt, uden at give nogen som helst Anvisning paa, hvorledes man vil gjennemføre dette Tvangsbud. Man giver ikke nogen som helst Oplysning om, hvorledes man vil fremkalde Efterlevelsen; men det blev os sagt af den ærede Ordsvører, at Sagen maatte forstås saaledes — og jeg erkjender, at man ved Gjenlæsningen af Endringsforslaget er nødsaget til at underforstaae Reglet — at enhver enkelt Mand kunde træde frem og forlange, at der skulde dannes en Vedtægt. Jeg tror imidlertid ikke, at det hjælper det Allermindste, at han forlanger det. De Herrer komme sammen og Majoriteten siger dernæst: vi ville ikke have nogen Vedtægt; han deltager ikke med en Tredeiel af Digelagets Udgifter, og saa er den Historie ude. Hvem i al Verden har nogen som helst juridisk Ret til at paa- tvinge Majoriteten at oprette en Vedtægt, naar det afgjøres af Majoriteten, hvad der skal staa i den, Majoriteten maa jo naturligvis i ethvert Tilfælde være berettiget til at sige: vi ville ikke oprette nogen Vedtægt. Hvad vil man da gjøre de Folk, der sige dette? Der er imidlertid endnu en Mangel, og det er den, at det ærede Udvalg slet ikke vil sørge for, at de Diger, der fremkomme ved frivillig Overenskomst, ogsaa kunne faae Regler for den Maade, hvorpaa deres Bestyrelse, Bedligneholdelse og Tilsyn skal ordnes. Jeg kan ikke indse, at der bør være den allermindste Forskjel i saa Henseende mellem de Diger, der omtales i Udvalgets Endringsforslag under Nr. 3 til § 6, og de almindelige Diger, der ere dannede ved frivillig Overenskomst. Man maa nemlig erindre, at der ved de Diger, der ere dannede efter § 6, jo paa ingen Maade er Tale om ved Lov sammentvungne Personer. Udvalget siger jo selv i sit Forslag: